Lumi és a kicsi csizma

Mikulás estéjén mindenki kiteszi a csizmáját az ablakba, csak a kis egérnek nincs se csizmája, se ablaka.

December ötödikén olyan korán sötétedett a Kedvesség Erdejében, hogy a fenyők árnyéka már uzsonna után összeért az ösvényen. A hó halkan sustorgott a lépések alatt, és az erdő minden ablakában gyertya égett.

Lumi a tornác szélén üldögélt, és a cipőcskéjét fényesítette. Aznap este mindenki kitette a csizmáját az ablakba, mert reggelre erre jár a Mikulás.

Háromszor törölte át a zöld orrát, míg meg nem csillant benne a gyertyaláng.

A kerítés tövében megzörrent valami. Egy kicsi egér álldogált ott, akit Lumi az őszi diószedésről ismert.

Az egér a nagy fatörzs tövében lakott, egy kerek lyukban, amely előtt nem volt se ablak, se párkány.

„Te miért nem teszed ki a csizmádat?”, kérdezte Lumi.

„Nekem nincs”, felelte az egér halkan. „És ablakom sincs, ahova kitehetném.”

Lumi rögtön lehúzta a saját cipőjét, és odaállította a lyuk elé. Akkora volt, hogy eltakarta az egész bejáratot.

Az egér körbejárta, aztán leült mellé a hóba.

„Ebbe nem az én ajándékom kerülne”, mondta végül csendesen.

Lumi visszahúzta a cipőjét. Aztán hívta magához az egeret.

„Gyere át hozzánk, az én ablakomban kettő is elfér.”

Az egér a hóra nézett, amely a küszöbéig ért, aztán megrázta a fejét.

„Innen nem mennék el estére.”

Egy darabig egyikük sem szólt. A hó szitált, a fenyőágak pedig lassan meghajoltak alatta.

Aztán Lumi leguggolt a lyuk elé. „Mondd meg te. Mi férne ide?”

„Valami kicsi”, felelte az egér. „Akkora, mint én.”

Lumi végigment az ösvényen, és a hó alatt megtalálta, amit keresett: egy kettéhasadt dióhéjat, tisztán, akár egy pici csónakot.

Előjött a róka is, aki az erdő túloldalán lakik, és lecsippentett a száljából egy szál piros fonalat.

Hárman kötötték fel a dióhéjat a lyuk fölé, a gyökér kis kiszögellésére. Akkora volt, mint egy gyűszű, és estére a holdfény pont beleesett.

„Hűha”, mondta Lumi. „Ez a legkisebb csizma az egész erdőben.”

Másnap reggelre mind a háromban volt valami. Lumi cipőjében egy mézeskalács, a róka csizmájában egy marék aszalt szilva, a dióhéjban pedig három mogyoró, egymás hegyén.

Az egér kettőt azonnal kivett belőle. Egyet a rókának vitt, egyet Luminak.

„A harmadik marad”, mondta. „Az elfér nálam.”

A dióhéj reggelig ott himbálózott a gyökér fölött, a csendes hóesésben.

VÉGE

Beszélgessetek róla

A mese végén megkérdezheted a gyermekedtől:

1. Te hogy érezted volna magad Lumi helyében, amikor a saját cipője eltakarta az egér ajtaját?
2. Mit gondolsz, miért nem akart az egér átmenni Lumiékhoz estére?
3. Volt már olyan, hogy valaki olyasmit adott neked, aminek nem tudtad hasznát venni? Mit szerettél volna helyette?

Mesélte Imre Viktor · mesemorzsak.hu · Ezt a mesét és a többit ingyen olvashatod: mesemorzsak.hu/blog/mesek/esti-mesek/lumi-es-a-kicsi-csizma/